

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 354

гр. София, 11.04.2023 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 3-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН, в закрито заседание на единадесети април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Стефан Илиев

Членове: Иванка Шкодрова
Калинка Георгиева

като разгледа докладваното от Калинка Георгиева Въззивно частно наказателно дело № 20231000600399 по описа за 2023 година

СОФИЙСКИ АПЕЛАТИВЕН СЪД – НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 3-ти състав, в закрито съдебно заседание на единадесети април две хиляди двадесет и трета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН ИЛИЕВ

ЧЛЕНОВЕ: 1. ИВАНКА ШКОДРОВА

2. КАЛИНКА ГЕОРГИЕВА

След като съобразно чл. 249, ал. 3, изр. 1-во вр. ал. 2 вр. чл. 248, ал. 1, т. 3 от НПК разгледа по реда на глава двадесет и втора от НПК докладваното от съдия Г. **ВЧНД № 399** по описа за **2023 г.** на **СОФИЙСКИ АПЕЛАТИВЕН СЪД**, за да се произнесе, взе предвид следното:

С ОПРЕДЕЛЕНИЕ, вписано в протокол № 1082 от 08.03.2023 г. за разпоредително заседание по НОХД № 362/2023 г. на **СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД – НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 37-ми състав**, е прекратено съдебното производство поради установено от съда допускане на досъдебното производство (ДП) на отстраними съществени нарушения на процесуални правила, довели до ограничаване на процесуални права на подсъдимите (право на защита) - поради което делото е върнато на прокурора за ново формулиране на обвинителния акт.

СГС е приел, че от една страна в обстоятелствената част на обвинителния акт (ОА) не са посочени всички факти, обуславящи съставомерност на деянието:

- Обстоятелствената част на ОА (стр. 25-27 и 46-53) е неясна относно това по какъв начин (не)изискването на конкретни документи (детайлна програма с конкретни ангажименти на наемателя, окончателно становище по предложения договор и обратна информация за изпълнението на анекс към договора за наем) едновременно обосновава изпълнителното деяние и на подсъдимия О. - неупражнен достатъчен контрол по ал. 2-ра на чл. 219 (вр. чл. 26, ал. 1) от НК, и на подсъдимия Е. - неполагане на достатъчно грижи по ал. 1-ва на чл. 219 (вр. чл. 26, ал. 1) от НК;

- В нея не е посочено какво конкретно практически е следвало да представлява

системата за контрол върху количеството добити от дружеството-наемател възлиза с цел събиране на вземанията на дружеството-наемодател („Мини Бобов дол“), непредприемането на действия за създаването на каквато система се твърди, че е част от второто изпълнително деяние на подсъдимия О. за основен състав на продължавано престъпление по чл. 219, ал. 2 от НК;

- В обстоятелствената част на ОА липсва изрично твърдение, което да съответства на заключителната част на ОА, относно твърдяното бездействие на всеки от двамата подсъдими О. и Е. чрез непредприемане на действия по прекратяване на договора за наем преди изтичането му – липсва в обстоятелствената част конкретно твърдение, че министърът (подсъдимият О.) е имал задължение лично да предприеме предсрочно прекратяване или лично да контролира дали са предприети такива действия по предсрочно прекратяване от съответното отговорно пред министъра длъжностно лице;

- Има пропуск в обстоятелствената част на ОА чрез непосочване на размера на щетата и непосочване на начина на формирането ѝ - при повдигнато обвинение по чл. 219, ал. 4 (вр. ал. 3 вр. ал. 2) от НК и отнасянето му към двама подсъдими, за всеки от които в заключителната част на ОА е посочена различна сума като размер на щетата;

- Липсва надлежно фактическо обосноваване на твърдението за особена тежест на случая за всеки от двамата подсъдими – предвид позоваването за това в ОА основно на изпадането на „Мини Бобов дол“ в несъстоятелност, който пък факт е осъществен в действителността преди началото на инкриминирания период на продължавано престъпление по чл. 219 от НК.

СГС е приел, че от друга страна обстоятелствената (а според този състав – и заключителната) част на ОА не е съобразена с процесуалното движение на делото и наличието на влезли в сила съдебни актове, изключващи наказателната отговорност на един от подсъдимите и на двама от подсъдимите за определени обстоятелства – тъй като ОА съдържа както фактически твърдения, обосноваващи все още актуални и подлежащи на съдебно разследване обвинения, така и фактически твърдения относно вече неактуални обвинения.

Определението е протестирано, в срок, с искане за отмяната му и за връщане на делото на първоинстанционния съд за продължаване на съдопроизводствените действия, без конкретно обосноваване.

След преглед на делото, СОФИЙСКИ АПЕЛАТИВЕН СЪД намери, че следва да сподели изцяло становището на СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД относно установените от първия съд неясноти в обвинителния акт, изложени накратко в уводната част на настоящото определение. Поради това и този състав на САС намира, че е необходимо формулиране наново на обвинителния акт: Влиянието на едни и същи факти върху правното определяне по различен начин на поведението на всеки от подсъдимите О. и Е. следва да бъде изрично разяснено в обстоятелствената част на ОА. Следва да се посочи конкретното практическо изражение на системата за ефективен контрол за отчитане на добитите и реализирани възлища, с което е обвързан размерът на дължимия наем, и на системата за контрол за изпълнение на задълженията за събиране на вземанията по договора за наем от лицата, на които това е било възложено – като се посочи какво е трябвало и е могло да бъде извършено като фактическо изражение на такава система от съответния подсъдим, но не е било извършено от него. В обстоятелствената част на ОА следва да се посочи ясно и точно размерът на щетата. Следва да се посочат изрично всички фактически обстоятелства, които прокуратурата смята да ангажира в подкрепа на твърдението си, че случаят е особено тежък.

Допълнително СОФИЙСКИ АПЕЛАТИВЕН СЪД намери следното:

Целият инкриминиран период в ОА на продължаваното чрез три деяния престъпление по чл. 219 от НК за подсъдимия О. е определен от 25.05.2006 г. до 18.07.2007 г. (ОА – НОХД, л. 31).

При формулиране на съставомерната дейтелност, вменена на подсъдимия О. за първото деяние в края на обстоятелствената част на ОА (НОХД, л. 31 гръб-32) е посочен период на извършване на това първо деяние от 25.05.2006 г. до 09.06.2006 г. и причинени чрез това деяние щети в размер на 977 063,10 лв. – представляващи разлика между определени суми за „инкриминирания период“: неясно остава кой период се има предвид – целият инкриминиран за продължаваното престъпление или периодът на това деяние.

При формулиране на третото деяние от продължаваното престъпление по чл. 219 от НК, вменено на подсъдимия О. (ОА – НОХД, л. 33) е посочен период на извършване на това деяние от 08.06.2007 г. до 18.07.2007 г. и период на формиране на посочената щета от неплатени режимни разходи от 08.06.2007 г. до 03.09.2008 г. Не е уточнено какъв е периодът на неплащане на наем по посочения анекс, размерът на който неплатен наем е включен в сборната сума на причинените чрез това деяние щети. По начало е възможно настъпването на вредоносните последици (включително – имуществени щети) в действителността да стане след приключване на инкриминирана дейтелност, но е необходимо доказване на причинно-следствена връзка между тях. В случая в ОА липсва обосноваване на причинно-следствена връзка на щетите (както и на размера им), настъпили след 18.07.2007 г. до 03.09.2008 г., с инкриминираната дейтелност на подсъдимия О. и периода на осъществяването ѝ. Следва да се изтъкне, че липсата на изложение в обстоятелствената част на ОА относно начина на формиране на щетите е указан на прокуратурата изрично и с решение № 8 от 16.01.2023 г. по ВНОХД № 985/2022 г. на САС-НО, а внесеният към момента в СГС обвинителен акт е ксерокопие на съдържанието му още от 11.04.2019 г. (НОХД, л. 4 гръб) и в чиято уводна, обстоятелствена и заключителна част фигурира дори вече оправдано лице.

Обобщено във връзка с щетите, въззивният състав намира, че в обстоятелствената част на ОА следва да се посочат изрично произходът на всяка една щета като вид (неплатен наем, разноски за еленергия и т.н.), времето ѝ на настъпване и начинът ѝ на формиране, размерът ѝ, причинно-следствената ѝ връзка с инкриминирано поведение на съответния подсъдим и стойността на общата щета – за всяко отделно деяние и за цялата продължавана престъпна дейност. Ако се използват обобщаващи изрази като „режимни разходи“, следва изрично да се поясни какво включва това понятие според държавното обвинение в случая.

При формулиране на съответните обвинителни твърдения следва да се посочат обосноваващите ги доказателствени средства.

При преформулиране на обстоятелствената част, заключителната част на ОА следва да бъде приведена в съответствие с обстоятелствената.

Отделно от това, ОА следва да бъде актуализиран съобразно конкретните процесуални възможности за повдигане пред съд (чрез внасяне на обвинителен акт) на обвинения спрямо конкретни лица и за определено тяхно поведение, тъй като настоящият ОА е ксерокопие на внасян преди повече от четири години по предходно дело и дори включва в уводната, обстоятелствената и заключителната си част оправдано вече лице.

В обобщение се налага извод, че така внесеният ОА не отговаря на изискванията на чл. 246, ал. 2 от НПК за посочване на времето, мястото и начина на извършване на престъплението – по такъв начин, че всеки от подсъдимите да разбере в какво е обвинен и въз основа на какви доказателства съобразно правото му по чл. 55, ал. 1 от НПК.

В заключение: Протестираното определение е обосновано и законосъобразно, т.е. правилно, а подаденият срещу него протест е неоснователен.

Предвид изложеното, СОФИНСКИ АПЕЛАТИВЕН СЪД

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА ОПРЕДЕЛЕНИЕ, вписано в протокол № 1082 от 08.03.2023 г. по

НОХД № 362/2023 г. на СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД – НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 37-ми първоинстанционен състав, с което е прекратено на основание чл. 249, ал. 1 вр. чл. 248, ал. 1, т. 3 от НПК съдебното производство и е върнато делото на прокурора за отстраняване на допуснати на досъдебното производство съществени нарушения на процесуални правила, довели до ограничаване на процесуалните права на подсъдимите.

Определението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____